

عنوان مقاله:

مطالعه تجربه عدم سوگواری در بازماندگان بیماری کوید ۱۹ در شهر همدان

محل انتشار:

فصلنامه دانش و پژوهش در روانشناسی کاربردی، دوره 24، شماره 4 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

انور دست باز - استادیار، گروه مشاوره، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه کردستان، سنندج، ایران

زهرا زارعی - دانشجوی دکتری، گروه روانشناسی، واحد سنندج، دانشگاه آزاد اسلامی، سنندج، ایران

امید مرادی - استادیار گروه مشاوره، واحد سنندج، دانشگاه آزاد اسلامی، سنندج، ایران

جلیل سحابی - استادیار گروه علوم اجتماعی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی، سنندج

خلاصه مقاله:

از دست دادن یکی از اعضای خانواده بزرگ ترین بحران است که فرد باید با آن روبرو شود. با توجه به شرایط قرنطینه و عدم برگزاری مراسم سوگواری و تخلیه هیجانی و با توجه به اینکه سوگواری یک واکنش اجتماعی است. از این رو این پژوهش به منظور بررسی تجربه عدم سوگواری در بازماندگان بیماری کوید ۱۹ انجام شد. در این پژوهش برای جمع آوری و ارزیابی اطلاعات درباره تجربه سوگ از پژوهش کیفی پدیدارشناسی توصیفی (تجربه زیسته) استفاده شده است. ۱۲ مشارکت کننده که تجربه مرگ یکی از اعضای خانواده را داشتند به روش نمونه گیری هدفمند انتخاب شدند و جمع آوری داده ها از طریق مصاحبه عمیق با آن ها تا رسیدن داده ها به اشباع ادامه یافت. تحلیل و تفسیر داده ها به روش گلیزری و رویکرد پدیدارشناسی انجام شد. پس از تحلیل نتایج چهار خوشه اصلی تحت عنوان اضطراب، نابسامانی، احساسات منفی و تنهایی و ده خوشه فرعی شامل اضطراب بیماری، اضطراب مرگ، احساس ناتوانی در برابر کنترل بیماری و عدم تحمل ایهام، آشفتگی در عملکرد، کاهش کیفیت زندگی، گریبش های خود تخریبی و رفتارهای آسیب زا، خشم از عدم کنترل به علت ماهیت مسری بودن بیماری و علل و درمان ناشناخته، عذاب وجدان، سوگ بی آغوش و عدم امکان ابراز هیجان، پریشانی عاطفی و روانی استخراج شد. نتایج این مطالعه تأییدی است بر اینکه عدم سوگواری در بازماندگان بیماری کرونا زمینه های موثری شامل مقولات بالا داشته است. لذا ضمن توجه به این عوامل، ایجاد فضایی امن جهت سوگواری داغدیدگان مفید و موثر است.

کلمات کلیدی:

عدم سوگواری، بازماندگان، پدیدار شناسی، کوید ۱۹

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2058175>

